

Bài Học 5

* 25 Tháng 4 – 1 Tháng 5

Đấng Christ Là Chúa Của Ngày Sa-bát

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Mác 1:21; Mác 6:2; Lu-ca 4:17-19, 31-37; 2 Cô-rinh-tô 5:17; Lu-ca 6:1-11; Lu-ca 13:10-16.

Câu Gốc: “Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát.” (Mác 2:27, 28).

Sách Phúc Âm của Lu-ca được viết với dụng ý là cho độc giả người Ngoại (không phải người Do Thái). Nhưng chúng ta sẽ thấy là Lu-ca thường nói về ngày Sa-bát. Hai sách Lu-ca và Công vụ nói đến ngày Sa-bát cả thảy 26 lần. Không phải là người Do Thái nhưng là một người tin Đức Chúa Giê-su, Lu-ca chắc chắn tin ngày Thứ Bảy Sa-bát là ngày của Chúa dành cho cả người Do Thái lẫn người Ngoại tin Chúa. Sự giáng trần lần thứ nhất của Đấng Christ không thay đổi việc giữ ngày Sa-bát.

“Suốt thời gian hành đạo nơi thế gian, Đấng Christ giữ ngày Sa-bát. Trong toàn sự dạy dỗ của Ngài, Ngài tỏ một lòng kính trọng ngày Sa-bát mà chính Ngài là Đấng đã thiết lập. Trong thời Đấng Christ ở thế gian, ngày Sa-bát đã bị vụn vẹo đến nỗi việc giữ ngày Sa-bát đã biểu lộ sự ích kỷ của con người thay vì biểu lộ cá tánh của Đức Chúa Trời. Đấng Christ đã sửa sai các sự dạy dỗ lầm lạc ấy của các nhà lãnh đạo tôn giáo thời đó, là những người đang cố gắng cài cái tư tưởng rằng Ngài là một tiên tri giả.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings* (Các Tiên Tri và Các Vua), trang 183.

Bài học tuần này của chúng ta sẽ nghiên cứu về Đức Chúa Giê-su là Chúa của ngày Sa-bát: Ngài đã giữ ngày Sa-bát như thế nào và Ngài đã là một gương cho chúng ta theo. Việc giữ ngày Thứ Nhất trong tuần làm ngày Sa-bát không hề có sự chấp thuận của Đấng Christ hay là của Tân Ước.

“Theo Thói Quen”

Đọc Lu-ca 4:16. Đức Chúa Giê-su là người Do Thái. Nhà hội của người Do Thái đóng một vai trò quan trọng trong đời sống tôn giáo của họ. Trong thời kỳ bị đầy sang Ba-by-lôn và Đền Thờ bị hủy phá, người Do Thái lưu vọng đã xây những nhà hội để dùng làm nơi nhóm họp và cũng là nơi họ dạy dỗ trẻ em trong tuổi còn đi học. Nơi nào có ít nhất mười gia đình Do Thái là họ có thể dựng một nhà hội. Lớn lên tại thành Na-xa-rét, Đức Chúa Giê-su đã có thói quen đi đến nhà hội mỗi ngày Sa-bát. Và đây, trong chuyến đi đầu tiên trở về lại quê quán, Đức Chúa Giê-su đã vào nhà hội trong ngày Sa-bát.

Hãy Đọc Mác 1:21; Mác 6:2; Lu-ca 4:16-30; Lu-ca 6:6-11; Lu-ca 13:10-16; và Lu-ca 14:1-5. Các câu Kinh Thánh này dạy chúng ta điều gì về Đức Chúa Giê-su và ngày Sa-bát? Khi đọc các câu này, hãy tự hỏi có chỗ nào Đức Chúa Giê-su dạy phải dẹp bỏ trách nhiệm giữ ngày Sa-bát hay thay thế ngày Sa-bát bằng một ngày nào khác trong tuần?

“Theo thói quen” (Lu-ca 4:16). Chỉ có mình Lu-ca là dùng các chữ này khi nói về các hành động của Đức Chúa Giê-su. Trong Lu-ca 22:39, khi giờ cuối cùng đã gần kề, Đức Chúa Giê-su “đi lên núi Ô-li-ve theo như thói quen.” Cả hai lần đều nói đến “thói quen” câu nguyện và thờ phượng của Chúa.

Tại sao chúng ta lại tạo một thói quen đi nhà thờ trong ngày Sa-bát giống như Đức Chúa Giê-su giữ thói quen đi vào nhà hội trong ngày Sa-bát?

Thứ nhất, Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Chúng ta có thể thờ phượng Ngài ở khắp nơi, bất cứ nơi nào. Nhưng chúng ta muốn có sự nhóm họp với nhau ở cùng chung một chỗ để thờ phượng Ngài, và nhất là trong một ngày mà Chúa đã chọn từ buổi Tạo Thế như Ngài đã truyền dạy trong Mười Điều Răn Lệnh của Ngài, luật pháp của Ngài.

Thứ hai, nhóm họp lại với nhau trong ngày Sa-bát là cơ hội để chúng ta công khai xưng nhận rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và Ngài là Đấng Cứu Thế.

Thứ ba, nhóm họp cùng nhau cho chúng ta có cơ hội thông công và chia sẻ những niềm vui nỗi buồn của nhau.

Có những người cho rằng việc chúng ta giữ ngày Sa-bát là duy luật. Kể khác thì cho rằng chúng ta “nô lệ” vào luật pháp cho nên chúng ta cứ khư khư giữ ngày Sa-bát. Nhưng rõ ràng họ không thấy những phước hạnh mà ngày Sa-bát mang lại cho đời sống chúng ta. Cho biết cá nhân bạn có tìm thấy, qua việc giữ ngày Sa-bát, niềm tự do và an bình không?

Sứ Điệp Và Ý Nghĩa Của Ngày Sa-bát

Giữ ngày Sa-bát có nghĩa là đi đến nhà thờ để nhóm họp và thờ phượng. Thờ phượng ấy là học nghe Lời Chúa (Thánh Kinh). Một đời sống không có Lời Hằng Sống của Chúa thì rất khó thoát được sự kềm kẹp của tội lỗi: “Tôi dấu Lời Chúa trong lòng tôi để tôi không phạm tội cùng Chúa” (Thi thiên 119:11).

Hãy Đọc Lu-ca 4:17-19. Hôm nay chúng ta nhìn lại để xem chúng ta biết gì về Đức Chúa Giê-su, Ngài là ai và Ngài đã làm gì cho chúng ta. Với các tư tưởng ấy, làm thế nào để chúng ta hiểu được ý nghĩa của những lời trong Lu-ca 4:17-19? Bạn có thật sự cảm nhận được rằng Đức Chúa Giê-su chính là Đấng Cứu Chuộc của bạn không?

Sau khi đọc lời tiên tri Ê-sai 61:1, 2, Đức Chúa Giê-su phán, “Hôm nay lời Kinh Thánh mà các người nghe đó đã được ứng nghiệm” (Lu-ca 4:21). Chúng ta chú ý chữ *hôm nay* mà Chúa dùng. Người Do Thái thời ấy trông đợi vương quốc của Đức Chúa Trời và Đấng Cứu Thế của họ đến như một vị tướng tài ba đánh đuổi kẻ thù khỏi xứ và lấy lại ngôi nước của nhà Đa-vít. Nhưng Đức Chúa Giê-su nói rằng Ngài chính là vương quốc Đức Chúa Trời đã đến, và Ngài sẽ bẻ quyền lực của tội lỗi, giày đạp ma quỷ, và phóng thích mọi kẻ đang bị Sa-tan bắt làm nô lệ cho nó.

Chúng ta cũng chú ý nữa để thấy ngày Sa-bát còn liên hệ chặt chẽ với Đấng Mê-si là thế nào. Ngày Sa-bát là ngày yên nghỉ, yên nghỉ trong Đấng Christ (Ê-bơ-rơ 4:1-4). Ngày Sa-bát là biểu tượng cho sự tự do, sự tự do mà chúng ta có trong Đấng Christ (Rô-ma 6:6, 7). Ngày Sa-bát cũng cho chúng ta thấy những gì Đức Chúa Trời đã làm trong Sự Tạo Thế, và lời hứa về sự tái tạo của Đấng Christ (2 Cô-rinh-tô 5:17; 1 Cô-rinh-tô 15: 51-53). Đó cũng là lý do vì sao Đức Chúa Giê-su đã chọn làm rất nhiều phép lạ chữa lành đặng cứu những người đang bị kềm kẹp trong gông cùm của bệnh tật.

Ngày Sa-bát đã được ghi khắc không phải trên đá mà trên cả thời gian! Ngày Sa-bát được đặt ra để là sự nhắc nhở *hằng tuần* cho chúng ta rằng Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta sự nhân từ của Ngài.

Làm thế nào việc giữ ngày Sa-bát giúp bạn hiểu rõ hơn về sự cứu rỗi chỉ bằng đức tin mà thôi? Làm sao ngày Sa-bát giúp chúng ta yên nghỉ trong những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta, thay vì cứ cố gắng dùng sức riêng mình để được vào thiên đàng?

Chữa Bệnh Trong Ngày Sa-bát Tại Thành Ca-bê-na-um

Tại thành Na-xa-rét người ta đã không tiếp nhận Đức Chúa Giê-su. Thế nên Đức Chúa Giê-su trở lại thành Ca-bê-na-um vì nơi ấy Ngài đã từng hầu việc Đức Chúa Cha (Ma-thi-ơ 4:13). Thị trấn quan trọng này đã là nơi xem như là “quê hương” thứ hai của thời gian Đức Chúa Giê-su đã hành đạo trong vùng Ga-li-lê. Trong thành này có một nhà hội, có thể là đã được xây bởi một viên chức người La Mã (Lu-ca 7:5). Và theo thói quen, Đức Chúa Giê-su đi đến nhà hội trong ngày Sa-bát.

Trong ngày Sa-bát này, Đức Chúa Giê-su đã dạy, chữa bệnh, và giảng. Kinh Thánh không ghi lại bài giảng của Chúa, nhưng qua phản ứng của những người nghe chúng ta có thể biết được lời giảng của Ngài khác với cách giảng của các thầy thông giáo. Ngài giảng với quyền phép của lời Kinh Thánh và được giảng ra cho họ qua quyền lực của Đức Thánh Linh, và Ngài gọi đích danh tội lỗi và kêu gọi người ta hãy ăn năn và trở về cùng Đức Chúa Trời.

Hãy Đọc Lu-ca 4:31-37. Chân lý hùng hồn nào chúng ta học được qua đoạn Kinh Thánh này? Chúng ta có thấy lẽ thật về (1) cuộc đấu tranh thiện ác, (2) quỷ sứ (3) mục đích của ngày Sa-bát, và (4) quyền năng của Đức Chúa Trời chiến thắng quyền lực gian ác?

Lu-ca 4:31-41 cho chúng ta thấy sự chữa bệnh đầu tiên trong số năm lần chữa bệnh trong ngày Sa-bát của Đức Chúa Giê-su (đọc Lu-ca 4:38, 39; Lu-ca 6:6-11; Lu-ca 13:10-16; Lu-ca 14:1-6). Trong bài giảng ở thành Na-xa-rét, Đức Chúa Giê-su đã tuyên bố rằng sứ mạng của Ngài là mang phúc âm đến cho kẻ nghèo, mang hy vọng đến cho kẻ bị tù tội và đọa đày, và để chữa lành những kẻ bệnh tật. Tại Ca-bê-na-um, Chúa đã đuổi quỷ khỏi một người bị quỷ ám, và quý trọng người ấy biết Đức Chúa Giê-su là ai và nhận diện Ngài. Vì quỷ sứ là những thiên sứ đã sa ngã nên chúng biết ngay Ngài là ai.

Câu chuyện này cho thấy cuộc đấu tranh vĩ đại giữa thiện và ác đã phơi bày ra dưới mắt loài người. Thường khi, trong đời sống chúng ta, chúng ta không thấy rõ ràng cuộc thiện ác đấu tranh, nhưng bạn có ý thức được cuộc chiến ấy đang xảy ra trên chiến trường của đời bạn không? Niềm hy vọng duy nhất nào bạn có được trong cuộc chiến này? Xin cũng đọc 1 Cô-rinh-tô 15:2.

Thứ Tư * 29 Tháng 4

Chúa Của Ngày Sa-bát

Lu-ca 6:1-11 kể hai câu chuyện về việc Đức Chúa Giê-su phải đối đầu với người Pha-ri-si về ngày Sa-bát.

Hãy Đọc câu chuyện thứ nhất trong câu 1-5. Người Pha-ri-si, là thành phần lãnh đạo tôn giáo đương thời, đã quở Đức Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài không làm theo Luật Pháp và giữ ngày Sa-bát. Đức Chúa Giê-su trả lời thế nào?

Ở đây Đức Chúa Giê-su đã dùng câu chuyện lịch sử của vua Đa-vít. Khi nhắc lại câu chuyện này, Đức Chúa Giê-su muốn cho người Pha-ri-si ý thức rằng họ đã sai lầm khi nghĩ rằng họ có thể được cứu bằng sự giữ các luật pháp do loài người đặt ra. Người Pha-ri-si đã đặt ra nhiều luật lệ khác trên các Luật Pháp của Đức Chúa Trời, và họ đã làm ngày Sa-bát không còn là niềm phước hạnh và là ngày vui mừng mà nó trở thành một ngày nặng nề.

Hãy Đọc câu chuyện trong Lu-ca 6:6-11. Các bài học về ngày Sa-bát nào chúng ta học được ở đây?

Sách Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca cùng ghi lại câu chuyện này. Nhưng chỉ có sách Lu-ca thì cho biết là người bị bệnh teo tay bị bệnh ở cánh tay phải. Bác sĩ Lu-ca đã cho thấy một người mà không dùng được cánh tay phải thì cuộc sống của anh rất là khó nhọc và không được như mọi người khác. Câu chuyện này cho thấy hai điều: thứ nhất, người Pha-ri-si chờ dịp để buộc tội Chúa không giữ ngày Sa-bát khi Ngài chữa bệnh. Thứ hai, Đức Chúa Giê-su đọc được lòng của họ, nên Ngài tỏ cho họ thấy Ngài là Chúa của ngày Sa-bát. Ngài là Đấng đã dựng nên ngày Sa-bát và Ngài cũng sẽ không bỏ mặc mà không làm tròn sứ mạng cứu vớt một người đang ngập lặn trong xiềng xích của một thế giới vì tội lỗi mà đầy cả bệnh tật. Đức Chúa Giê-su đã cho thấy, trong ngày Sa-bát, đúng luật, là chúng ta phải làm điều lành và cứu người.

Hãy suy gẫm điểm này: những nhà lãnh đạo đã đặt ra luật và họ tưởng rằng đó là luật pháp của Đức Chúa Trời. Làm thế nào để chúng ta cũng không mắc phải điều ấy, tức là để cho phong tục, thói quen, tập quán, và sự dạy dỗ của loài người làm mờ mắt mình mà không thấy được chân lý sâu xa của Đức Chúa Trời?

Ngày Sa-bát: Người Bị Bệnh Và Con Bò Và Con Lừa

Chỉ có sách Phúc âm của Lu-ca nhắc đến hai sự chữa bệnh trong ngày Sa-bát này (Lu-ca 13:10-16; Lu-ca 14:1-5). Việc thứ nhất làm người cai nhà hội tức giận. Việc thứ hai là Đức Chúa Giê-su đã làm cho các người Pha-ri-si phải nín thính. Trong cả hai sự kiện, các kẻ thù nghịch Chúa đã diễn dịch sự giữ ngày Sa-bát sai lầm và rồi quở trách Chúa đã không giữ ngày Sa-bát.

Hãy Đọc Lu-ca 13:10-16 và Lu-ca 14:1-5. Điều nghiêm trọng nào chúng ta học qua hai câu chuyện này khi chúng ta thấy rằng rất dễ dàng để cho lẽ thật của sự dạy dỗ của Kinh Thánh bị vụn vẹo?

Hãy nghĩ đến người đàn bà bị bệnh. Trong thời Đức Chúa Giê-su, đàn bà bị người ta xem thường và các nhà lãnh đạo tôn giáo xem họ như những kẻ chẳng đáng được nhìn đến. Người đàn bà đã bị liệt đến ròng rã 18 năm trời. Các năm dài đằng đẵng ấy đã làm bà mỗi mòn và thấy cuộc sống mình là vô vọng. Tự bà, chắc chắn bà chẳng cứu được thân mình. Và rồi Đức Chúa Giê-su đã đến. Ngài *nhìn thấy* bà, Ngài *gọi* bà đến bên Ngài, Ngài *phán* cùng bà, Ngài *đặt tay* Ngài lên lưng bà, và “tức thì bà đứng thẳng lên được.” Mười tám năm đau khổ đã mang bà đến sự vui mừng *dâng lời cảm tạ* Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta đọc lại câu chuyện qua lời kể của Lu-ca, chúng ta thấy mỗi một động từ mà ông dùng đã cho thấy Đức Thánh Linh đã làm cho một người từ kẻ tưởng mình chẳng ra chi thành một người xứng đáng đứng trước mặt Đức Chúa Trời.

Trong phép lạ thứ nhì (Lu-ca 14:1-5), Đức Chúa Giê-su đã cho thấy sự giả hình (đạo đức giả) của những người giữ luật lệ để chỉ vì muốn tỏ cho người khác tưởng mình là thánh thiện.

Thứ Sáu * 1 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Trời chẳng thể nào dù chỉ một phút giây, chần chờ, mà rút tay Ngài lại không làm phước lành trong ngày Sa-bát. Người cũng có một việc cần làm trong ngày Sa-bát. Nhu cầu của sự sống cũng cần phải được đáp ứng. Người bệnh cũng cần được chăm sóc. Nhu cầu của kẻ thiếu thốn cũng cần được chú ý đến. Một người sẽ phải chịu sống trong mặc cảm tội lỗi nếu người ấy từ chối không làm gì để giảm sự thống khổ của thế giới trong ngày Sa-bát. Ngày thánh nghỉ ngơi đã được dựng nên cho loài người. Các hành động nhân từ được Chúa cho phép và chấp nhận trong ngày Sa-bát. Đức Chúa Trời không muốn vật thọ tạo của Ngài (loài người cũng như cây thú) phải chịu đớn đau – mà không dờn bỏ sự đau đớn khỏi chúng, trong bất cứ ngày nào, Sa-bát cũng như ngày thường.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 207.

“Ngày Sa-bát là sự dạy dỗ duy nhất để tách rời người Do Thái hoàn toàn khỏi các dân ngoại sống chung quanh họ. Đức Chúa Trời chọn sự giữ ngày Sa-bát để biệt riêng dân Do Thái ra làm những kẻ đặc biệt thờ phượng Ngài, để cho mọi dân thấy rằng họ là kẻ thờ lạy Đức Chúa Trời Tạo Hóa và có một mối tương quan với Ngài, khác với mọi kẻ thờ lạy các thần khác. Nhưng muốn giữ cho ngày Sa-bát thánh khiết, người ta phải là những kẻ thánh khiết. Nhờ đức tin mà tư tưởng, cảm xúc, và mọi hành động của người phải luôn giống như Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 283.

Đề Tài Thảo Luận:

1. Thật tuyệt vời vì Kinh Thánh đã nói rất tỏ tường về Đức Chúa Giê-su và ngày Sa-bát. Nhưng hàng triệu người tin Chúa trên thế giới vẫn tin rằng ngày thứ bảy Sa-bát là không còn quan trọng nữa và không cần phải xem là thánh nhật nữa. Họ lại còn cho là giữ ngày Sa-bát là việc làm của những kẻ duy luật. Thái độ này cho chúng ta thấy gì về việc phải vâng lời hoàn toàn vào Lời Chúa là rất quan trọng? Với một việc căn bản như thánh luật của Đức Chúa Trời mà tại sao vẫn có rất nhiều người bị gạt gẫm? Lời cảnh báo nghiêm trọng nào Đức Chúa Jesus đã cho chúng ta biết trong Mác 13:22?
2. Chúng ta có thể thấy là Sa-tan cố gắng hết sức để hủy phá ngày Sa-bát. Nó đã mượn tay các nhà lãnh đạo tôn giáo trong Y-sơ-ra-ên để làm ngày Sa-bát trở thành một ngày nặng nề, và mất cả ý nghĩa vì sao ngày Sa-bát đã được Đức Chúa Trời thiết lập. Và Sa-tan cũng dùng nhiều lãnh đạo tôn giáo ngày nay nhìn ngày Sa-bát cách khinh bỉ và cho việc giữ ngày Sa-bát là lỗi thời, duy luật, hay đó chỉ là một truyền thống của người Do Thái. Ngày Sa-bát có gì mà đã trở thành một điều Sa-tan rất ghét?